

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 grudnia 2013r. w Suwałkach

sprawy **K. G.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o przywrócenie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem K. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 22 lipca 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca K. G. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 1 czerwca 2013r. do 31 maja 2014r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22.07.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) ustalił K. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres do 30.06.2016r.

W odwołaniu K. G. domagał się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Powołał się na zły stan zdrowia, który wymaga stałego leczenia oraz rehabilitacji. Z uwagi na ujawnione schorzenia i przebyte zabiegi operacyjne nie jest w stanie normalnie funkcjonować.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

K. G. (ur. (...)) od 23.06.2012r. do 31.05.2013r. był uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W dniu 17.04.2013r. odwołujący wystąpił z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Lekarz orzecznik nie stwierdził u niego całkowitej niezdolności do pracy, ale częściową na okres do

30.06.2014r. W wyniku sprzeciwu odwołującego komisja lekarska stwierdziła u niego częściową niezdolność do pracy do 30.06.2016r. nie uznała go natomiast za całkowicie niezdolnego do pracy.

Sąd poczynił ustalenia, co do aktualnego stanu zdrowia wnioskodawcy, dopuszczając na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych odpowiednich specjalności, mając na uwadze rodzaj rozpoznanych u niego schorzeń. Biegli lekarze sądowi zostali zobowiązani do wypowiedzenia się, czy wnioskodawca jest częściowo czy też całkowicie niezdolny do pracy, jeżeli tak, czy jest to niezdolność stała czy okresowa, a także czy od ostatniego badania, które miało miejsce w dniu 19.11.2012r., nastąpiła poprawa w stanie zdrowia odwołującego. Przy sporządzaniu opinii biegli uwzględnili zgromadzoną w sprawie dokumentację medyczną oraz przeprowadzili badanie odwołującego.

Biegła z zakresu neurologii rozpoznała u odwołującego schorzenia oraz stan po kilku zabiegach operacyjnych. Zaopiniowała, iż ich przebieg i zaawansowanie czynią odwołującego całkowicie niezdolnym do pracy na okres od 01.06.2013r. do 31.05.2014r., natomiast od ostatniego badania nie nastąpiła poprawa jego stanu zdrowia. Leczenie schorzeń neurologicznych trwa od 2010r., jednak ma charakter zachowawczy i nie przynosi poprawy. Obecny stan zdrowia odwołującego wyklucza podjęcie przez niego zatrudnienia przy pracach fizycznych, w pozycji wymuszonej czy przy dźwiganie ciężarów. Tym bardziej, że odwołujący z zawodu jest hydraulikiem i pracował jako robotnik drogowy i kierowca. Wskazała również na możliwą poprawę stanu zdrowia po przebyciu rehabilitacji.

Sąd zważył, co następuje:

Z uwagi na fakt, iż wnioskodawca do 31.05.2013r. legitymował się prawem do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy i wniósł o jej przywrócenie, żądanie podlegało rozpoznaniu na podstawie art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440). Zgodnie z jego treścią prawo do renty, które ustało w związku z ustąpieniem niezdolności do pracy, podlega przywróceniu o ile niezdolność do pracy zostanie stwierdzona w okresie 18 miesięcy od ustania tego prawa.

Jak stanowi art. 12 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolność do pracy powoduje utratę zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje jej odzyskania po przekwalifikowaniu. Utrata zdolności do pracy skutkuje ustaleniem jej stopnia, zgodnie z treścią art. 12 ust.2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS poprzez zakwalifikowanie jej do częściowej bądź całkowitej niezdolności. Ocena następuje w oparciu o przesłanki wyrażone w art. 13 ust.1 ustawy, a są nimi: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W zakresie niezdolności do pracy Sąd uwzględnił konkluzje opinii biegłej lekarz sądowej opiniującej w sprawie, która uznała odwołującego za nadal całkowicie niezdolnego do pracy. Sąd podzielił wnioski biegłej i w całości uwzględnił je przy rozstrzyganiu w sprawie. Opinia została sporządzona fachowo, w oparciu o aktualną wiedzę, przedstawione w niej wnioski poparte są odpowiednimi argumentami. Biegła w należyty sposób wyjaśniła przedstawione przez Sąd zagadnienia, wskazała na czym oparła swe tezy i co stanowiło ich podstawę. Samo niezadowolenie organu rentowego z treści opinii biegłego, nie powoduje konieczności powoływania kolejnego biegłego czy kolejnych biegłych. Odmienne stanowisko oznaczałoby, iż należy przeprowadzić dowód z wszelkich możliwych biegłych, aby upewnić się, czy niektórzy z nich nie byłoby zdania takiego samego jak strona. Nadto wskazać należy, że Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego co do stanu zdrowia wnioskodawcy, niż wyrażone w opinii biegłych, zwłaszcza, gdy opinia jest kompletna i nie zawiera błędów.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzeczono, jak w sentencji.